

Šlechtitelský plán

Klub chovatelů holubů brněnských voláčů

2014 – 2020

Obsah:

1. Cíle pro stabilizaci brněnského voláče
2. Plemenné znaky – popis a návrhy na zlepšení
3. Stanovení vzácných a málo chovaných rázů
4. Evidence chovů a chovných jedinců
5. Propagace plemene na výstavách, odborná literatura a ostatní periodika
6. Zahraniční aktivity klubu
7. Práce s posuzovateli
8. Práce s členy klubu, výstavy a poradenství

1. Cíle pro stabilizaci brněnského voláče

Brněnský voláč patří mezi nejrozšířenější plemeno českého původu v zahraničí. V této oblasti se projevuje oblíbenost tohoto krásného zakrslého voláče, který je oblíben v Evropě, Americe, Austrálii i Africe – zde má klub pravidelný písemný styk s chovateli tohoto plemene. Ke stabilizaci a jednotnému názoru na toto plemeno bylo založení evropského klubu chovatelů brněnských voláčů za předsednictví p. Erwina Sedlmeiera, 1. místopředsedou je ing. Veltruský Jiří z našeho klubu. Významem založení evropského klubu je jednotný názor na posuzování brněnských voláčů, koordinace výstav v Evropě, pravidelné přednášky v ČR, Rakousku a Německu o tomto plemeni.

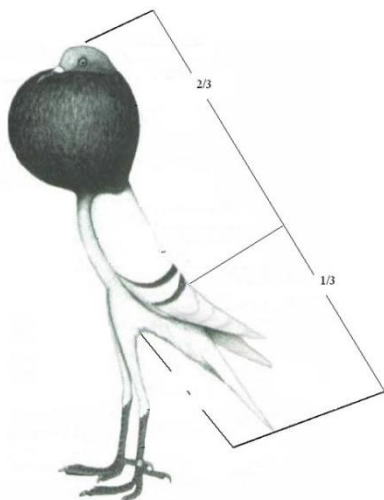

Ke stabilizaci plemene přispívají mezinárodní výstavy pořádané v ČR, Rakousku a Německu, kde se sejde až 2500 kusů těchto krásných holoubků. Začalo to výstavou v Pěnčíně u Turnova a v současné době se připravuje výstava ve Strakonících ve dnech 15. – 16. 11. 2014.

2. Plemenné znaky – popis a návrhy na zlepšení

Z iniciativy evropského, českého a německého klubu brněnských voláčů byl zpracován společný evropský standart tohoto plemene, který byl schválen ÚOK ČSCH, vedením klubu v Německu a společně předložen k zařazení do Evropského standartu plemen holubů u EE. Společný standart byl zařazen pod č. 330

Zpracovaný standart je podkladem pro hodnocení základních znaků tohoto plemene.

Chovatelé se soustředují na zlepšování jednotlivých plemenných znaků, kterými jsou postava, vysoký postoj, dlouhá přední partie poměrem 2/3 ku 1/3 oproti zadní partii. Křídla vysoko nasazená, dobře zkřížená a tvoří se zády a ocasem přímou svislou linii. Volátka je kulovitá. Patří mezi nejmenší voláče s nejjemnější kostrou s požadovaným vzpřímeným postojem.

HLAVA 2 body

jemná, trochu podlouhlá, čelo jen trochu klenuté, při pohledu zepředu poměrně úzká

OČI 3 body

u bílých a sedlatých tmavé, u všech ostatních oranžové

OBOČNICE 5 bodů

úzké, podle barvy opeření světlé až tmavé, ale nikdy červené

ZOBÁK 2 body

středně dlouhý a slabý, barva u bílých, izabelových, červených, žlutých, žlutě plavých, žlutě plavých běloušů a sedlatých je světlá, u všech ostatních je rohová až černá, ozobí je u všech barev bílé a hladké

KRK A VOLE 15 bodů

co nejdelší, vole je kulovitá, velmi vysoko nasazená, zadní část je vydutá, u hrudi velmi dobře podvázaná

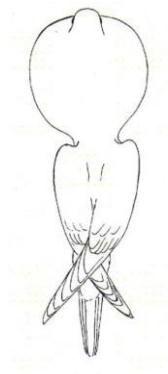
HRUŤ A POSTAVA 15 bodů

dlouhá a úzká, zdůrazněná hrudní kost je dovolená

ZÁDA 10 bodů

dlouhá, velmi úzká mezi ramínkami; s ocasem tvoří přímou svislou linii

KŘÍDLA 14 bodů

úzká, vysoko nesená; ramínka od těla trochu odstávají, křídla jsou nad kostrčí dobře zkřížená; mezi spodní hranou křídel a hrudní kostí pokud možno odstup jen 1-2cm

OCAS **4 body**

středně dlouhý a dobře složený

NOHY **15 bodů**

vysoké, úzce a souběžně nasazené, nohy a prsty jsou dlouhé a tenké, bez opeření; stehenní opeření hladce přilehnuté; stehýnka se mají v elegantním přechodu lehce odrážet od těla, ale ne tak, aby vznikalo tzv. „žabí stehýnko“; špičky vnitřních prstů se téměř dotýkají; u kreslených je barva drápků bez významu, jinak odpovídá barvě zobáku

OPEŘENÍ **5 bodů**

hladké a dobře přilehlé

BARVA **5 bodů**

barvy lesklé a syté; barva je pravidelně rozložená po celém těle; záda jsou vždy barevná, s výjimkou čapíků, srdcových a sedlatých; stříbrní jsou velmi jemní; izabeloví velmi světlí, bílé pruhy ale musí být ještě jasně viditelné; bělouši se zřetelnou kresbou

KRESBA **5 bodů**

u barevnopruhých je barva křídel a těla pokud možno světlá, opeření volátka a pruhy musí být intenzivně zbarvené; u modrých se požaduje zeleně lesklé opeření krku; pruhy pokud možno úzké a průběžné; stejně platí i pro pruhy bělopruhých; zde mají modří a modře plaví úzký černý resp. tmavý lem pruhů;

tygři, kresba co nejrovnoměrněji rozdělené, nejméně 7 vnějších ručních letek a ocas jsou barevné, u modrých by černé pruhy neměly být přerušeny bílými pírkami

čapíci jsou převážně bílí, barevný je ocas s podocasníkem, nejméně sedm vnějších ručních letek a hrud', hlava je více, nebo méně barevně stříkaná; mělo by se usilovat o přesnou kresbu

srdcoví mají na voleti bílý půlměsíc, bílé břicho, stehýnka, záda, nejméně sedm vnějších ručních letek a rozety v přední části štítů křídel

sedlatí mají bílé vole (středně velká náprsenka), hřbet, křídla (s výjimkou opeření ramínek, které tvoří barevné srdce hřbetu), břicho a stehýnka; podocasník by měl být barevný

bělouši mají bílé lemy v opeření, což způsobuje probělení u modrých a modře plavých a barevné stříknutí u červeně plavých a žlutě plavých; požadují se intenzivní pruhy jejich základní barvy

U tygrů, čapíků a srdcových je barva od osmé ruční letky bez významu.

BAREVNÉ RÁZY

Jednobarevné – bílý, černí, stříbrní, červení, žlutí, andaluzští, modří kapratí, dominantně červení a žlutí kapratí

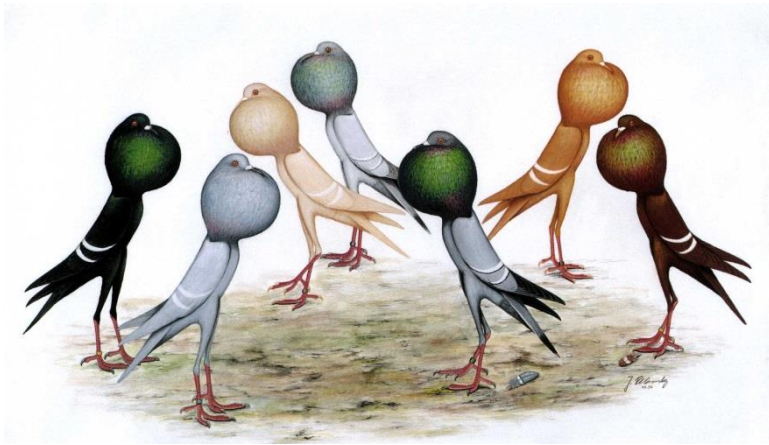

Barevnopruzí - modří černopruzí, modře plaví, červeně plaví, žlutě plaví

Bělouši – modří, modře plaví, červení, žlutí

Bělopruzí – černí, modří, stříbrní, modře plaví, červení, žlutí, izabeloví

Tygři – černí, červení, žlutí, modří černopruzí

Čapíci – černí, červení, žlutí

Srdcoví – černí, červení, žlutí, stříbrní, modří, modře plaví, červeně plaví, žlutě plaví, modře kapratí

Sedlatí – černí, červení, žlutí, modří a modře plaví

3. Stanovení vzácných a málo chovaných rázů

Vzhledem k počtu členů klubu (mimo stojí pouze jedinci) je vzácné celé plemeno, v ČR jsou ustálené požadavky na bělopruhé ve všech barvách. Za vzácné je stanoveno toto pořadí: bělopruzí, čapíci, sedlatí, s anglickou kresbou, tygři, plaví, bělouši a plnobarevní.

4. Evidence chovů a chovných jedinců

V klubu brněnských voláčů je vedena evidence chovů jednotlivých chovatelů, chovaných barevných rázů a počty chovných párů u jednotlivých chovatelů. Na speciálních výstavách jsou pravidelně vyhodnocovány soutěžní kolekce a udělovány poháry na jednotlivé memoriály významných chovatelů brněnských voláčů – Voráčka na bělopruhé, Hořeního na jednobarevné, Pípala na sedlaté, tygry a čapíky a Šimůnka na nejlepšího jedince.

5. Propagace na výstavách, odborná literatura a ostatní periodika

V rámci činnosti klubu je vydáván cca 25 let pravidelně několikrát ročně klubový zpravodaj. Členové klubu se zúčastňují celostátních výstav ČSCH. Dále se pravidelně zúčastňujeme se svými holuby evropských a mezinárodních výstav doma i v zahraničí. Klub brněnských voláčů se v posledních letech aktivně zúčastnil svojí expozicí cca 10 výstav v zahraničí.

6. Zahraniční aktivity klubu

Tato aktivita je mezi našimi kluby příkladná – každoroční účast na mezinárodních výstavách je samozřejmostí. Klub absolvoval nebo pořádal cca 10 mezinárodních výstav.

V rámci 90tého výročí založení našeho klubu je připravována klubová speciální výstava s mezinárodní účastí ve Strakonících ve dnech 15. – 16. 11. 2014. Účast přislíbilo cca 7 evropských zemí se svými holuby.

7. Práce s posuzovateli

Výbor klubu se zaměřil na proškolení a využívání posuzovatelů ze stávajícího sboru posuzovatelů. Brněnský voláč je občas školen na setkáních posuzovatelů, ovšem výsledky někdy neodpovídají požadavkům kladeným na toto plemeno.

8. Práce s členy klubu, výstavy a poradenství

Vedení klubu každoročně pořádá speciální výstavu a to celostátní a výstavu pořádá i naše pobočka působící na Moravě. Na těchto výstavách dochází k pravidelnému setkávání chovatelů brněnských voláčů a jsou při těchto výstavách organizovány členské schůze klubu, při kterých jsou vzdělavatelem klubu prováděny vyhodnocení těchto výstav.

Pravidelně jedenkrát ročně pořádáme letní setkání členů klubu s předvedením svých odchovů a diskusi o činnosti klubu, dění v zahraničí, připravovaných akcích atd...